

FRA DE MOLLSTEMTE SKOGER

Så lengi du kjæm att

TEKSTER AV:

OVE RØSBAK, HANS BØRLI, HALLDIS MOREN VESAAS, OLA JONSMOEN, KARIN SVEEN, JAKOB LISHAUGEN, EINAR SKJÆRAASEN

Fra de mollstemte skoger er en trio med røtter i Hedmark. Vi har lenge båret på et ønske om å tonesette dikt av forfattere fra hjemfylket vårt. Flere av disse har fulgt oss siden vi gikk i barneskolen, mens noen har vært nye, hyggelige bekjentskaper. Diktene beskriver godt det store i det små på en lun og jordnær måte, ofte med en sår undertone, ja, kanskje til og med med en besk ettersmak.

Inspirasjon til det melodiske materialet får vi blant annet fra norsk/svensk visetradisjon og den kraftfulle, rufsete og ofte mollstemte tradisjonsmusikken i Hedmark. Dette synes vi passer diktene godt; for korte, etterlengtede somre, lange vintre og milevis med skog har satt sitt preg på både diktningen og musikken.

Det er med respekt og ydmykhet vi nå presenterer våre tolkninger av diktene. Vi håper at vi yter diktene og forfatterne rettferdighet, og at du som lytter får en god opplevelse med ord og toner fra de mollstemte skoger.

Tove Dalbakk – sang, fele, cello

Hege Nylund – sang, vaskebrett

Annar By – sang, gitar

EN GODKLEM TEL DEG
OVE RØSBAK/ANNAR BY

En godklem tel deg.
Du kom meg så nær.
Fullmånen svømme
og tida, hu fær,
men je skriv ei vise
tel hu je har kjær.

Du er mi dæmring,
mi rose, mitt gull.
Hvis du går ifrå meg
da drekk je meg full.
Og livet mitt blir bare
vingling og tull.

Kjærlighet kjæle
og kjærlighet skjær.
Nattlyset stryk
over hofter og knær
og to nakne skuldrer.
Så pen som du er.

Storklokka tikke
i botnløst rom.
Om alt je har sikte på
skulle bli bom:
Je bryr meg om deg, je,
tel strofa er tom.

EI DOTTER SPØR
OVE RØSBAK/HEGE NYLUND

Å er dom for, skyen' på him'la, far?
Dom seile så fort og i rekke?
– Skyen' kom hit for å passe på
at lænda på jorda får drikke.

Å er dom for, stjernen' på him'la, far?
Dom står der så stille og klare?
– Stjernen' kom hit for å passe på
at tinga i verda ska vare.

Å er dom for, norda- og synnavind?
Dom flyg her og buldre og svænse.
– Vinda kom hit for å passe på
at trea og stråa får dænse.

Å er dom for, fugla på him'la, far?
Dom lænde og legg seg i sivet.
– Fugla kom hit for å passe på
at sangen ska vara i livet.

Å er dom for, kriga på jorda, far?
Hatet og drapa og blodet?
– Kringen er her for å minne om
at ingen kæn myrde det gode.

Men åffer æll smerte og sorg, da, far?
Hunger'n og pinen og plagen?
– Je vet itte, dotter, je vet bære at
når natta er slutt, da kjæm dagen.

SÅ LENGI DU KJÆM ATT
OVE RØSBAK/HEGE NYLUND

Du kan få lov tel å flakke
og rote deg vekk.
Du kan få lov tel å rese
så langt drømmen rekk.
Så lengi du kjæm att
ei høstnatt, ei vårnatt
så lengi du kjæm att.

Du kan få lov tel å kakke
på andre si dør.
Du kan få lov tel å lette
på florlette slør.
Så lengi du kjæm att
ei høstnatt, ei vårnatt.
Så lengi du kjæm att.

Du kan få lov tel å drikke
ta velfylte krus.
Du kan få lov tel å ture
den villette rus.
Så lengi du kjæm att
ei høstnatt, ei vårnatt.
Så lengi du kjæm att.

Du kan få lov tel å glømme
ja, tel og med meg.
Du kan få lov tel å flykte
– je stoler på deg
så lengi du kjæm att
ei høstnatt, ei vårnatt.
Så lengi du kjæm att.

SKREDDAR
OLA JONSMOEN/TOVE DALBAKK

Skreddar
Sylfest Andersen,
f. 1871, d. 1913.
Takk for alt.

Eg drømte
om å reise til Amerika
og slå meg ned som skreddar
i Duluth,
far hadde eldste bror sin der.
Men da eg skulle ta i veg
og hadde selt alt mitt gods
her heime
sa'n far:
Åssen ska du greie å prate
amerikansk
som itte engong kan Fadervåret
utaboks.

Så gjekk eg på Tønset station
og såg på toget eg, den dagen
eg skulle ha reist,
og så gjekk eg heimatt
og sydde ein busserull.

ANDAKT
JAKOB LISHAUGEN/TOVE DALBAKK

Du må vandre varlig
skal du høre graset gro
og knopper springe.
Skal du høre
prestekragen tale
og blåklokka ringe.

Du må lytte med hjerte
ved kveld og ved gry
skal du høre
skapningen sukke
og sommerfugl fly.

VOGGESANG FOR EN DØD FAR
OVE RØSBAK/TOVE DALBAKK

Sulliam, du far min.
Dauen kom så stille.
Munnen din bær et lite smil.
Du reste dit je itte vil.
Kom du dit du ville?

Sulliam, du far min.
Borti vinduskarmen
drømme den gamle pipa di
om ei hand å kvile i
og den gode varmen.

Sulliam, du far min.
Støvla uti gangen
speide forundre etter deg.
Sokka ligg og kjede seg.
Èn er snudd på vrangen.

Sulliam, du far min.
Øksa, bågåsaga,
jønnspeppet vente dag og natt.
Kjæm du og hente tinga att
en ta dessi daga?

Sulliam, du far min.
Høre je i skauen
ei øks som hogg, ei sag som skjær,
skjønne je at det bare er
du som trasse dauen.

VOGGESANG FOR HENNI
SOM SEILE ENSAM I NATTA
OVE RØSBAK/TOVE DALBAKK

Såvå, jinta mi.
Hard vart denni vinter'n.
Dagen er som natt.
Månen går med ljåen.

Her gyngje kvite bla'r.
Innestengt i frøsten
men bladnerven står fram.

Heten skrek trykket løs.
Hanakammen reste seg.
Olje regne.

Såvå, jinta mi.
Hard vart denni vinter'n.
Kønn har vrenge bla'r
og tomme aks, så somne.

Såvå, jinte.
Månebyer, kraterauger,
billesvermer, rottekjefter,
trer skyt voksskudd
– såvå.

SOMMAREN SLUTT
HALLDIS MOREN VESAAS/HEGE NYLUND

Utover bleike bær
står svevntunge lauvtre lutt.
Snøyde ligg vide åkrar.
Longe er sommaren slutt.

Sval og fjern kvelvest himlen,
mørkret sig stort og kaldt.
Kva sommaren er har vi røynt no
– hans namn vere signa av alt!

EN FORBANNELSE
(OG LITT TEL)
OVE RØSBAK/ANNAR BY

Du er itte vennen min.
Det har du aldri vøri.
Je lik meg best i nordavind
når du for lengst har føri.

Je herde itte blikket ditt,
de feige reveaua.
Je gir deg itte hjertet mitt.
Nei, je vil heller daua.

Du kan bære dra din kos
for je gir fa'an i deg.
Je visste nok at du var falsk
frå fyste gong je såg deg.

Jeg visste at du var en orm
men ville itte sjå det.
Så tok du meg med list og storm
og je var lett å få med.

Om natta har je mareritt.
Je flykte vilt ifrå deg.
Du fange meg i nettet ditt
og står og tråkå på meg.

Om dagen er det kos og klæm
og mange gilde fraser.
Je tek det fram når natta kjæm
og skjær det vekk med laser.

Du er itte vennen min.
Det har du aldri vøri.
Je lik meg best i nordavind
når du for lengst har føri.

KEIMAT
JAKOB LISHAUGEN/TOVE DALBAKK

Kaku og flesk
og mulger og monk
og kaffe, gutt,
køkt på 'n fiskebolldonk.

Serop og smør
og silteteiglas,
og havergrinskoppen
var søtmat og stas.

Pottiter og sild
og bekkesullvin,
det smaka så godt, gutt,
når silda var fin.

Fattigmanskøst
og magagassbris.
Det lea og gikk, san.
På fattigmannsvis.

GRÅSPURV

EINAR SKJÆRAASEN/ANNAR BY

Når alle fine svulur
slår venga ut og fær,
da sit'n att i tunet
og trøter tia her,
spurven.

Når alle lerker kvitrer
i grøne palmeland,
da sit'n på en rimkvist
og syng så godt'n kan,
spurven.

Når flisa sprett i skogen,
og snøen fyk i fonn,
da hogg'n i en hestlort
og finn et bergingskonn,
spurven.

Når nordavinden uler,
og månen står i ne,
da er'n en stri og hemkjær
trysling, han som je.
Spurven.

EI VISE FOR TO

KARIN SVEEN/HEGE NYLUND

Om det mørkner og kvelden kommer,
om det tier i alle trær,
om det mørkner og kvelden kommer,
om det tier i alle trær:

vil du holde meg tett inntil deg da,
vil du holde meg tett inntil deg da
og følge meg herifra?

Når vi finner den tause stien
og det synger i alle trær,
når vi finner den tause stien
og det synger i alle trær:

vil du si hva hjertet tier med,
vil du si hva hjertet tier med
og enda ha meg kjær?

Når det demrer og lyset spraker
som et bål over alle trær,
når det demrer og lyset spraker
som et bål over alle trær:

er det vi som brenner mørket ned,
er det vi som brenner mørket ned
til aske i lyset her.

LAUVET

HALLDIS MOREN VESAAS/HEGE NYLUND

Under lauvet som stilt fall ned
bad eit hjarte om dødens fred.
Ville aldri sjå sola snu.
Aldri elske meir. Aldri tru.

Våren kom til den nakne skog.
Hjartet inn i si natt seg drog.
Fjorårs lauvham låg kald og død,
kvilte tungt over kim og frø.

Aldri stansar ein vår for godt.
Gjennom lauvlaget tært og grått
friske spirer bryt fram og gror.
Hjartet finn att si grøne jord.

Får sin sommar. – Men når det ser
bleike fjorlaur som enno tér
skuggelett over frodig grunn
gløymer hjartet den lyse lund.

MYRULLA PÅ

LOMTJENNYRENE

HANS BØRLI/TOVE DALBAKK

Skulle jeg, mot formodning,
bli salig
og komme i de saliges boliger,
da skal jeg si til erkeengelen:
– Jeg har sett noe
som var hvitere enn vingene dine,
Gabriel!

Jeg har sett myrulla blømme
på Lomtjennmyrene

heime på jorda.

- 1 EN GODKLEM TIL DEG 02:35
- 2 EI DOTTER SPØR 02:41
- 3 SÅ LENGI DU KJÆM ATT 02:56
- 4 SKREDDAR 02:21
- 5 ANDAKT 04:22
- 6 VOGGESANG FOR EN DØD FAR 03:12
- 7 VOGGESANG FOR HENNI SOM SEILE ENSAM I NATTA 02:56
- 8 SOMMAREN SLUTT 02:58
- 9 EN FORBANNELSE (OG LITT TEL) 03:15
- 10 KEIMAT 01:35
- 11 GRÅSPURV 02:55
- 12 EI VISE FOR TO 02:54
- 13 LAUVET 01:47
- 14 MYRULLA PÅ LOMTJENNMYRENE 02:24